

О! Какъв страшен аслански егоизъм!

Меръ само жената да има грижа за децата? — Меръ не е изключителна длъжност на мъжът да вкорени въ чувствата на детето първата основа на благороден отхранъ?

Наистина че първата, отхранъ принадлежи на длъжностите на майката, но какъ може майката да изпълни тези длъжности, когато мъжът по тези начала недава на жената потръбният примѣръ?

Освент това, жената има право да каже: »Меръ да тя любж, когато мя нелюбишъ“?

Не, не мъже! — Твоето благополучіе нестои въ студенихъ ти къмъ жената и семейството ти, но напротивъ въ искренната твоя къмъ тяхъ любовъ!

„Обичай ако искашъ да тя обичатъ,“

Това е общъ законъ за чловѣщината.

Каква особена любовъ е длъженъ мъжът да чувствува къмъ онуй сѣщество, което ся е предало на ръцете му, за да му бжде мъжът любимъ водачъ въ сичкото теченіе на този земенъ животъ.

Защо мъжът не е *свѣчно* такъвъ къмъ жената, какъвто е въ първитъ три или деветъ месеци слѣдъ оженваніето?

Както гжсеницата ся улеява о крѣхкото фиданче, за да му обѣде крѣхките листове, тѣй и мъжът обгрѣща нѣжната дѣвица съсъ любовъ, дордето обѣде листовете на красотата ѝ, за да ѝ остави отпослѣ на елементарниятъ произволъ!

Какво чудо, ако по този начинъ жената несъотвѣтствува на желаніята на мъжътъ?

Какво чудо, ако жената несъотвѣтствува на длъжностите си къмъ съпругътъ, когато мъжътъ — слѣдъ като отѣлъ украсителните листове — оставилъ фиданчето, което усеца въ себе си още силенъ животъ, на страшните световни бури безъ никаква защита?

Чудото ся вижда въ не естественните претенцій на мъжътъ, а тези високомерни претенцій го водатъ да мисли че, като е физически по силенъ отъ жената, требва и въ душевно или нѣравнствено отношеніе да бжде неограниченъ власти-